

STANDARD TIL DEN ØKONOMISKE POLITIK

Skanderborg Kommune

Indhold

1 Formål	3
2 Afgrænsning	3
3 Kompetencer og rapportering	3
4 Modpartsrisici	4
5 Ethiske retningslinjer og bæredygtighed	4
6 Likviditetsstyring	6
7 Aktivportefølje	6
8 Lånoptagelse	7
9 Passivportefølje	8
10 Leje og leasing	9
Bilag 1 "Ordbog"	10
Bilag 2 To former for leasing	12

1 Formål

Den finansielle strategi fastlægger de overordnede rammer for Skanderborg Kommunes finansielle risikostyring. Samtidig beskrives ansvarsforholdene for kommunens finansielle risici og de dertil hørende beslutninger og rapporteringer.

Den finansielle strategi indbefatter de overordnede rammer for likviditetsstyring, og giver de operationelle retningslinjer for styring af kommunens gælds- og aktivporteføljer samt modpartsrisici (kommunes risiko ved indestående eller andre fordringer med banker).

Strategien har endvidere til formål at sikre, at Skanderborg Kommune har et fuldt overblik over de rente- og valutarisici, der er forbundet med placering af kommunens aktiver og passiver.

Strategien lægger op til høj budgetsikkerhed og kapitalbevarelse.

Den finansielle strategi vil blive taget op til revision, hvis udviklingen på de finansielle markeder, lovgivningen, kommunens vurderinger af finansiell risiko eller øvrige forhold knyttet til strategien tilsiger det. Den finansielle strategi skal dog som minimum tages op til politisk behandling det første år i en ny byrådsperiode.

I det omfang kommunen benytter sig af ekstern rådgivning eller indgår aftaler med eksterne aktører, skal disse samarbejdspartnere også overholde den finansielle strategi.

2 Afgrænsning

Den finansielle strategi skal til enhver tid respektere love og bekendtgørelser vedr. kompetenceforhold, beslutninger om aktiver og passiver og likviditetsstyring.

Denne strategi vil beskæftige sig med kommunens finansielle aktiver, den langfristede gæld samt leje og leasing, og vil derfor ikke omhandle kommunens andre aktiver og passiver. Kommunens genforsikring af tjenestemandspension, via Sampension, er ikke omfattet af den finansielle strategi. Sampension vil kunne anvende andre investeringsrammer. Kommunens finansiering af ældreboliger og indekslån er ligeledes holdt uden for strategien, idet disse styres i henhold til særskilt lovgivning og regler.

3 Kompetencer og rapportering

Det er Byrådet, der fastsætter og vedtager den finansielle strategi for Skanderborg Kommune.

Strategien fastlægger inden for hvilke rammer, formueplejen, gældsplejen samt leje og leasing skal foregå.

Af efterfølgende fremgår, hvem der er bemyndiget til at træffe beslutninger indenfor eller med relation til strategien:

- Godkendelse af låneoptag (bevilling) - Byrådet
- Ansøgning om lånedispensation - Økonomidirektør og Økonomichef
- Underskrive gældsbreve - Borgmester og Kommunaldirektør, og i dennes fravær Økonomidirektøren eller Chefen for Byråds- og direktionssekretariatet
- Omlægning af lån og brug af finansielle instrumenter - Økonomidirektøren, Økonomichefen og Regnskabschefen er hver især bemyndiget til at træffe afgørelser vedrørende omlægnings af lån og brug af finansielle instrumenter til pleje af gældsporteføljen. Finansieringsinstitutterne kan ikke ændre gældsporteføljen uden gyldig accept (rådgivningsaftale).

- Placering af overskudslikviditet - Kommunaldirektøren i forening med Økonomidirektøren eller Økonomichefen bemyndiges til at placere overskudslikviditet indenfor strategiens rammer samt at indgå fuldmagtsaftaler med kapitalforvaltere om formuepleje.
- Indgå leje- og leasingaftaler, der kan sidestilles med anlæg - behandles som godkendelse af låneoptag
- Indgå leje- og leasingaftaler, der kan sidestilles med drift - Kommunaldirektør er bemyndiget til at underskrive sådanne aftaler, og kan delegere bemyndigelsen til Økonomidirektøren og Økonomichefen

Hvert kvartal skal Økonomistaben udarbejde, en oversigt med kommunens finansielle risici. Denne oversigt indarbejdes i de politiske budgetopfølgninger på renter og afdrag.

I tilfælde af signifikante ændringer af kommunens økonomi skal Økonomistaben tage initiativ til en vurdering af kommunens finansielle risici, og forelægge dette for Økonomi- og Erhvervsudvalget.

4 Modpartsrisici

Alm. bankforretninger kan udelukkende ske med pengeinstitutter, der har en langfristet rating hos Moody's eller Standard & Poor's. De nærmere krav, som mindsker modpartsrisiko beskrives i det konkrete udbudsmateriale, som danner grundlag for valg af pengeinstitut. Udbudsmaterialet godkendes af Byrådet før offentliggørelse.

Til reducere af modpartsrisici er Økonomistaben bemyndiget til at indgå "Sell-Buy Back"/"repo-forretninger", hvor likviditet byttes med værdipapirer. Der kan samtidig eller alternativt indgås bilaterale aftaler med pengeinstitutterne om "slutafregning" der sikrer modregning i tilfælde af pengeinstitutts konkurs eller insolvens.

Vælger kommunen at benytte sig af finansielle instrumenter, så kan der alene indgås aftale med finansielle institutioner, der har en langfristet rating på minimum Lower Investment Grade hos enten Moody's eller Standard & Poor's ved indgåelse af swapaftaler eller terminsforretninger.

Kommunens samlede modpartsrisiko på et pengeinstitut beregnes som summen af kommunens indestående, positiv værdi af finansielle kontrakter og eventuel afviklingsrisiko ved værdipapirhandel minus bilaterale eller lovsikrede modregninger.

Vælger kommunen at bruge en eller flere eksterne kapitalforvaltere skal disse være underlagt "Lov om finansiel virksomhed". I tilfælde af udenlandske kapitalforvaltere skal de have Finanstilsynets godkendelse til at operere i Danmark. Alle aftaler om ekstern kapitalforvaltning skal indgås under dansk lov.

5 Etiske retningslinjer og bæredygtighed

Etik

Forvaltning af kommunens overskudslikviditet skal foregå etisk ansvarligt.

Der investeres ikke i selskaber, der overtræder folkeretten eller internationale normer, herunder FN-konventioner om menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, anti-korruption og miljøbeskyttelse.

Det er desuden et krav, at kommunens kapitalforvaltere har tiltrådt eller efterlever FN's principper i "UN Principles Responsible Investments" (UN PRI) – principper for ansvarlige investeringer.

Der er seks hovedprincipper indbygget i UN PRI:

1. indarbejdelse af ESG-forhold (se ESG efterfølgende) i investeringsanalysen og beslutningsprocessen
2. være aktive investorer og praktisere ESG-forhold i investeringspolitik
3. arbejde på at afdække ESG-forhold i de virksomheder, der investeres i
4. arbejde for accept og implementering af principperne inden for den finansielle sektor
5. samarbejde hvor det er muligt, for at forbedre effektiviteten i forbindelse med implementeringen af principperne
6. rapportere om aktiviteterne og fremskridt i processen med at implementere principperne

ESG-kriterier beskrives således:

Miljø (E)

Når en virksomhed vurderes på et miljømæssige område, undersøges det, hvordan virksomheden behandler miljøet.

I den forbindelse kigger man bl.a. på hvordan deres energiforbrug er, og hvor meget CO₂ de udleder.

Sociale forhold (S)

Her vurderes bl.a., hvordan virksomheden - og evt. også leverandører og samarbejdspartnere - behandler sine medarbejdere, herunder om virksomheden overholder fundamentale menneskerettigheder og arbejdsretteligheder.

Det kan også tages i betragtning, om virksomheden bidrager til lokalsamfundet.

Selskabsledelse (G)

Virksomhedens ledelse vurderes for eksempel på, om der eksisterer interessekonflikter i ledelsen, kønssammensætningen i bestyrelsen, og om virksomhedens regnskab er gennemsigtig og forståeligt.

Kommunen har derudover helt fravalgt at investere i virksomheder, som har omsætning inden for følgende områder:

- Tobak
- Alkohol
- Porno
- Spil
- Fossile brændsler - Olie, kul og gas
- Våben, der ifølge FN og FN's konventioner betegnes som kontroversielle. Kontroversielle våben omfatter, men er ikke begrænset til: Antipersonel miner, klyngebomber, atomvåben, biologiske og kemiske våben

Kommunen ønsker ikke, at der investeres i ovennævnte virksomheder, men at der dog af operationelle årsager kan være risiko for, at op til max 5% af en virksomheds omsætning kan stamme fra disse områder.

Grænsen gælder dog ikke våben der ifølge FN og FN's konventioner betegnes som kontroversielle. Her er grænsen 0.

Bæredygtighed

Kommunen ønsker en investeringsprofil, der understøtter omstillingen til bæredygtighed, herunder bæredygtige energikilder.

Fravalget ovenfor gælder derfor ikke virksomheder, der udsteder virksomhedsobligationer målrettet investering i øget bæredygtighed, f.eks. virksomheder, der udsteder virksomhedsobligationer til finansiering af vindmølle- eller solcelleparker m.v.

Investering i denne type virksomhedsobligationer skal foregå indenfor strategiens investeringsrammer.

6 Likviditetsstyring

Det samlede likviditetsberedskab beregnes som indestående i pengeinstitutter, trækingsfaciliteter, obligationer med restløbetid på maksimalt 12 måneder og likviditet under forvaltning i en obligationsportefølje el.lign. med en maksimal løbetid på 12 måneder og hvor indskuddet kan hæves med maksimalt én uges varsel.

Alle midler der indgår i det samlede likviditetsberedskab skal altid være placeret i danske kroner.

Lovgivningen, der beskriver kommunens mindste kassebeholdning skal respekteres (Kassekreditreglen), der lyder i § 9 i bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2013: ”I kommuner må gennemsnittet over de sidste 12 måneder af de daglige saldi på funktion 9.50.50, kassekreditter og byggelån, ekskl. byggelån, der snarest efter byggearbejdet konverteres til langfristede lån, ikke overstige gennemsnittet i samme periode af de daglige saldi på likvide aktiver, jf. funktionerne 9.22.01 – 9.22.11 i ”Budget- og regnskabssystem for kommuner”

Den daglige positive likviditet beregnes som kommunens anfordringsindeståender i pengeinstitutter. Den daglige positive likviditet søges holdt inden for eventuelle modregningsgrænser af hensyn til modpartsrisici. Skønnes den daglige positive likviditet at være større end hvad der vurderes nødvendigt for de daglige transaktioner skal en placering overvejes. Det skal ske med henblik på at opnå en højere forrentning men samtidig skal midlerne kunne indregnes i det samlede likviditetsberedskab.

Placering af midler direkte i obligationer kan ske i danske stats- og realkreditobligationer.

7 Aktivportefølje

Tabel 1: Fordeling mellem de forskellige investeringsformer.

Investering	Min. andel	Maks. andel
Danske stats- og realkreditobligationer	70 %	100 %
Virksomhedsobligationer heraf:	0 %	15 %
- Investment Grade	0 %	15 %
- High Yield	0 %	5 %
Aktier via investeringsforeninger	0 %	15 %

De finansielle aktiver defineres som dem der ikke indgår i det samlede likviditetsberedskab (se ”Likviditetsstyring”).

Mulighederne for anbringelse af kommunens aktive midler fastlægges af Styrelseslovens § 44 der som hovedregel siger:

”Midler, som ikke af hensyn til de daglige forretninger skal foreligge kontant, skal indsættes i pengeinstitut eller på postgiro eller anbringes i sådanne obligationer eller investeringsbeviser, i hvilke fondes midler kan anbringes”.

Samtidig skal Kommunen overholde fondsbekendtgørelsen, som medfører yderligere restriktioner for anbringelse af kommunens investeringer, bl.a. at der kun må investeres i virksomhedsobligationer og aktier hvis det sker gennem en investeringsforening.

Kommunens risikoprofil betragtes som lav. For at overholde denne risikoprofil, sætter denne strategi nogle begrænsninger for, hvordan kommunens frie kapital kan placeres.

Aktivporteføljen kan placeres i danske obligationer, virksomhedsobligationer og aktier.

Placeringen i danske obligationer kan ske direkte eller via investeringsforeninger eller ETF'er.

Virksomhedsobligationer og aktier skal det ske via investeringsforeninger eller ETF'er.

Obligationer, som der kan investeres i, er danske stats- og realkreditobligationer.

Da danske stats- og realkreditobligationer ses som en sikker investeringsform, skal hovedparten af kommunens investeringer også være heri. Derfor kan op til 100 % af det investerede beløb placeres i danske stats- og realkreditobligationer. Den optionsjusterede varighed på de danske realkredit- og statsobligationer må i gennemsnit ikke overstige 4 år.

Der kan samtidig investeres op til 15 % i virksomhedsobligationer (erhvervsobligationer) via investeringsforeninger eller ETF'er. Der kan investeres i både Investment Grade og High Yield virksomhedsobligationer. Der kan investeres op til 15% i Investment Grade segmentet mens der i High Yield maksimalt kan investeres op til 5%.

Endeligt kan der investeres op til 15% i aktier via investeringsforening.

I forbindelse med salg af aktiver, udlodning af udbytte eller lignende, kan det komme på tale i en kortere periode, at placere beløbet på en kontant konto til beløbet er geninvesteret.

8 Lånoptagelse

Lån optages som hovedregel hvor det er billigst, typisk gennem KommuneKredit, alternativt en anden større finansieringsinstitution.

Regler og love omkring lånoptagelsen er beskrevet i Lånebekendtgørelsen – bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2013. Uddrag heraf:

§ 1 i bekendtgørelsen: En kommunens samlede låntagning må i det enkelte regnskabsår ikke overstige kommunens adgang til at optage lån i henhold til §§ 2 og §§ 16-17.

§ 10 i bekendtgørelsen: Lån kan optages som annuitetslån, serielån eller indekslån. Løbetiden må ikke overstige 25 år, dog kan lån til opførelse eller erhvervelse af almene ældreboliger have længere løbetid inden for den grænse, der er fastsat i lov om almene boliger.

Gæld skal optages i danske kroner eller euro. Maksimalt 40 % af gælden må være eksponeret i EUR. Investeringer i EUR foretages kun hvis det viser sig fordelagtigt efter en vurdering af renteforskel og valutarisiko.

Tabel 2: Fordeling af lån på valutaer.

Valuta	Min andel	Maks. andel
Danske Kroner	60 %	100 %
Euro	0 %	40 %

Omkring lånenes løbetid gælder, at løbetiden bør afspejle aktivets levetid. Frembringer det belånte aktiv en besparelse eller en indtjening, bør lånets løbetid så vidt muligt ligge i den periode besparelsen eller indtjeningen er.

Overordnede likviditetsmæssige hensyn i kommunen vil dog kunne betyde, at lån etableres og omlægges under hensyn tagen til dette.

Valg af afdragsprofil og løbetid foretages af Økonomidirektøren, Økonomichefen eller Regnskabschefen på baggrund af vurderinger omkring likviditetsforhold og samlede kreditomkostninger.

9 Passivportefølje

Variabel gæld defineres som gæld, hvor den kendte rentesats har en løbetid på 12 måneder eller derunder. Fastforrentet gæld defineres som gæld, hvor rentesatsen er fastlagt for en periode der overstiger 12 måneder.

Hovedreglen er, at andelen af fastforrentet gæld skal udgøre minimum 30 pct. af den samlede gældsportefølje, der er underlagt den finansielle strategi.

Det overlades til Økonomistaben, at fastlægge fordelingen mellem variabel og fastforrentet gæld indenfor strategiens rammer.

Tabel 3: Fordeling af fast og variable lån.

Rente	Min andel	Maks. andel
Fast	30 %	100 %
Variabel	0 %	70 %

Til styring af passivporteføljen kan der anvendes renteswaps, som enten gør det underliggende lån fastforrentet eller variabelt forrentet inden for den fastlagte periode. Den valgte renteswap må udelukkende ændre forrentningen fra variabel til fast forrentet eller vice versa. Der må ikke være knyttet andre betingelser til renteswappen. Kommunen kan alternativt anvende en "Forward Rate Agreement" (FRA) til at fastlåse renten på eksisterende underliggende lån for en periode.

Ved ændringer i andelen af fastforrentet gæld, skal det sikres, at der ikke opstår u hensigtsmæssigt store forfald på samme tid.

De operationelle regler omkring brugen af finansielle instrumenter findes i Lånebekendtgørelsen, hvor de vigtigste regler er:

§ 10. Stk. 3. En kommune kan indgå terminsforretninger med henblik på kurs- og rentesikring i forbindelse med lånoptagelse og betaling af renter og afdrag, såfremt der foreligger en konkret forpligtelse til at betale renter og afdrag henholdsvis at modtage eller betale et beløb i fremmed valuta. En kommune må ikke være slutekspont i anden valuta end danske kroner eller euro.

Stk. 4. En kommune kan omlægge lån ved hjælp af simple rente- og eller valutaswapaftaler. Med henblik på kurs- og rentesikring kan der i denne forbindelse anvendes terminsforretninger, men ikke optioner.

10 Leje og leasing

Denne strategi giver Skanderborg Kommune mulighed for at lease aktiver, når dette findes hensigtsmæssigt. Kommunen må lease aktiver, der erstatter både anlægs- og driftsudgifter. Der kan både indgås aftaler om finansiel leasing og operationel leasing. I de følgende afsnit vil kommunens strategi vedrørende leje og leasing blive gennemgået. I bilag 2 er der en forklaring af begreberne finansiel og operativ leasing.

10.1 Retningslinjer

10.1.1 Hvad kan lejes/leases?

Da leasing/leje af henholdsvis driftsmidler og anlægsaktiver behandles forskelligt i forhold til den kommunale låntagning, er det nødvendigt at sondre mellem leasing/leje af driftsmidler og anlægsaktiver.

10.1.2 Leasing af driftsmidler

Ved driftsmidler forstås inventar, biler, kopimaskiner samt IT-udstyr m.v. Leasing af driftsmidler påvirker ikke kommunens låneramme.

10.1.3 Leasing af anlæg

Leasing af anlæg opfattes som lån og skal dermed fragå kommunens låneramme. Hvis kommunen har udnyttet hele sin låneramme, skal der deponeres et beløb, svarende til værdien af det lejede/leasede aktiv.

10.2 Procedurer

Alle Aftale- og kontraktholdere i kommunen, som ønsker at indgå leje- og leasingaftaler, skal søge godkendelse og rådgivning herom i Økonomistaben – Regnskabsafdelingen.

Her foretages en vurdering af fordele og ulemper ved at lease i stedet for selv at købe.

Økonomistaben er ansvarlig for at der udarbejdes en oversigt over leasingforpligtelsen i kommunens regnskab.

Bilag 1 "Ordbog"

Konverterbar obligation

Obligation, der kan indfries før udløb. Obligationerne er udstedt for at finansiere et konverterbart obligationslån med pant i en ejendom. Risikoen ved konverterbare obligationer er, at hvis kursen kommer tæt på 100 eller stiger over 100, så vil der ofte blive udtrukket meget store beløb. Det betyder, at selvom der måske er 30 års løbetid tilbage af obligationen, så kan en investor opleve, at der udtrækkes 30 - 50 procent af obligationen til kurs 100 på én gang. Det betyder, at obligationens reelle løbetid dermed bliver kortere.

Konverterbare obligationer kan betragtes som inkonverterbare obligationer kombineret med en udstedt call-option. Det vil sige, at ejeren af en konverterbar obligation påtager sig en risiko for, at låntager pludselig indfrier obligationen til kurs 100, før obligationen løber ud. Denne call-option koster naturligvis noget, hvilket man kan se ved at sammenligne kursen på konverterbare og inkonverterbare obligationer med samme løbetid og afviklingsprofil. Forskellen i antal kurspoint er netop markedets vurdering af prisen på den udstedte call-option.

Virksomhedsobligationer

Virksomhedsobligationer udstedes primært af virksomheder, der ønsker at finansiere en investering ved udstedelse af obligationer. Virksomhedsobligationer har en højere risiko end danske stats- og realkreditobligationer. Risikoen ved investering i virksomhedsobligationer afhænger af, hvem der udsteder obligationen, og hvilken kreditværdighed virksomheden har. Virksomhedernes kreditvurdering er afgørende for, hvilken rente de kan låne til. Jo dårligere kreditvurdering, jo større vil investorernes afkastkrav være, og des mere skal udstederen betale for at låne. På obligationer fra udstedere med en dårlig kreditværdighed, vil man altså forvente en højere forrentning. Til gengæld vil risikoen for, at virksomheden går konkurs, være større.

FRA

Med en FRA (Fremtidig Rente Aftale - renteterminsforretning) er det muligt, at lægge renten fast i en periode på et variabelt forrentet lån, og dermed sikre lånet mod en rentestigning i aftaleperioden.

Eksempel: En kommune har optaget et lån, der forrentes med udgangspunkt i 3 måneders CIBOR –Copenhagen InterBank Offered Rate (den rente bankerne i Danmark låner ud til hinanden fastsat ud fra udbud og efterspørgsel). Der forventes stigende, korte renter i markedet, og kommunen ønsker derfor at fastlåse renten i den kommende 3 måneders renteperiode. Derfor indgår kommunen en FRA.

Rente- og valutaswaps

En swap er et meget fleksibelt instrument, der kan anvendes til omlægning af et lån – i hele eller en del af løbetiden. Med en swap kan et lån med fast rente omlægges til variabel rente – og omvendt – og eventuelt også til en anden valuta. Rent praktisk sker der det, at to parter bytter betalingsforpligtelser.

Eksempel: En kommune har optaget et fast forrentet lån, hvor kommunen betaler en årlig rente på 5 %. Lånet ønskes omlagt til et variabelt lån med 3 måneders renteperioder.

Kommunen indgår derfor en swapaftale, hvor kommunen modtager faste rente, der skal betales på lånet. Til gengæld betaler kommunen en variabel rente på 3 måneders CIBOR.

Valutaterminsforretninger

En valutaterminsforretning er en forpligtende aftale mellem to parter om levering af valuta på et aftalt tidspunkt til en på forhånd aftalt pris. Valutaterminsforretninger kan f.eks. anvendes, hvis en kommune har optaget et lån i udenlandsk valuta og ønsker at sikre en eller flere kommende ydelsesbetalinger.

ETF – Electronic Traded Funds

Dette er typisk en investeringsforening, som følger et indeks i det finansielle marked og derfor forvaltes investorerens kapital ikke aktivt. Der foregår altså ikke nogen handel hvor investeringsforeningen forsøger at opnå et bedre afkast end det gennemsnitlige marked giver. Derfor har en ETF en meget lavere omkostningsprocent end en konventionel investeringsforening. Navnet betyder at fonden er handlet på børsen ligesom investeringsforeninger typisk er.

Reporforretninger og "Sell-Buy Back"

En repoforretning er en kontrakt om lån eller udlån af et aktiv (typisk obligationer), som skal afleveres tilbage til en på forhånd aftalt pris og tidspunkt. Repoforretninger fungerer således reelt som lån og udlån af likviditet med høj grad af sikkerhed. Beslægtet med repoforretninger er buy/sell back-forretninger. En buy/sell back er en spothandel og en terminsforretning indgået på samme tidspunkt. Der købes værdipapirer spot, som samtidig sælges på terminsforretning. Til forskel fra en repo tilfalder kuponrenten i handlens løbetid køber.

Varighed

Begrebet er et udtryk for den reelle forventede løbetid som en fordring (f.eks. et lån eller en obligation) har. Populært kan man sige at det er den gennemsnitlige løbetid og for en portefølje af flere lån eller obligationer, vil varighed udtrykke den vægtede gennemsnitlige løbetid.

Nedenfor er varighed nærmere beskrevet for obligationer og for lån (passiver).

Varighed – Obligationer

Nøgletal for risikoen ved investering i obligationer. Varigheden udtrykker prissfølsomheden for en obligation eller en portefølje af obligationer. Det vil sige hvor meget kursen stiger ved et fald i den effektive rente på 1 %. Varigheden angiver samtidig den tid investor i gennemsnit skal beholde sin obligation, før investeringen er tilbagebetalt, hvorfor varigheden bliver angivet i år. Konverterbare obligationer bliver ofte indfriet ved renteændringer, hvorfor der bør tages højde for det i beregningen. Man anvender derfor optionsjusteret varighed ved konverterbare obligationer. Ved beregning af optionsjusteret varighed, er der taget højde for risikoen for førtidig indfrielse. Konverterbare obligationer indgår med en lavere varighed end tilsvarende papirer uden konverteringsret på grund af sandsynligheden for førtidig indfrielse. Korrigeret varighed og modificeret varig er andre ord for optionsjusteret varighed.

Varighed – Passiver:

Varigheden beskriver i enkle termer lånets gennemsnitlige løbetid, og for en portefølje af lån, den vægtede gennemsnitlige løbetid. Varigheden for passiver beskriver bl.a. i hvor lang en periode, at kommunen er afsikret mod rentestigninger. Det er et af flere risikomål som kan bruges når man vurderer kommunens finansielle risici. Det skal nævnes, at man ikke udelukkende kan bruge varighed til kommunens risikostyring, men det hjælper med til at give et overblik.

Bilag 2 To former for leasing

Finansiell Leasing

Finansiell leasing er en leasingaftale, hvor leasingtager får finansieret det nye aktiv, samtidig med at der opnås fuld brugsret over aktivet. Ejendomsretten er dog stadig hos leasingudbyder. Det er leasingtager der har risikoen vedrørende aktivets vedligeholdelse. Efter leasingperiodens udløb er leasingtager forpligtet til at købe eller anvise en køber til aktivet.

Operationel leasing

En operationel leasingaftale svarer til en traditionel lejeaftale. I operationelle leasingaftaler er leasingperioden ofte væsentlig kortere end aktivets levetid. Aktivets anskaffelsessum bliver således ikke fuldt tilbagebetalt over lejeperioden, men må genudlejes flere gange eller sælges af leasingselskabet. Leasingselskabet har risikoen på restværdien. Ved operationel leasing påhviler vedligeholdelsespligten leasingselskabet, ligesom selskabet må bære risikoen og ansvaret for aktivet som ved almindelige lejeaftaler.

